

Rainer Sachs

Witków, woj. zielonogórskie. Stanowisko 6

Informator Archeologiczny : badania 17, 221-222

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WARSZAWA-TARHOMIN II
Stanowisko-Plac budowy

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Ludgarda Długopolska przy
współdziałaniu mgr Andrzeja Pietrowskiego /autora sprawozda-
nia/. Pierwszy sezon badań. Okres: koniec późnośrednio-
wioecznego /XV w./.

Stanowisko znajduje się na skraju budowanego osiedla mieszkaniowego Tarhomin II, położo-
nego między przedłużeniem ulicy Obrankowej a ulicą Świderską, w odległości około 250-300 m na
wschód od wału przeciwpowodziowego nad Wisłą.

Badania miały charakter ratowniczy. Wytyczono wykop o powierzchni 20 m². Prace podjęte
wskazywały na odkrycie skupiska ceramiki przez robotników kopiących rowki fundamentowe budynku administra-
cji. Stwierdzono istnienie obiektu, który został zniszczony w 50 % podczas prac budowlanych. Jądro
zarysowało się w postaci owalnego nasłonięcia o wymiarach około 300 x 400 cm. W przekroju tworzyła
niekolkowate zagłębienie. Jej głębokość dochodziła do 110 cm. Wyróżniono następujące warstwy:

I - il o barwie szaro-niebieskiej
II - kulturowa, barwy brązowo-czerwonej i brązowej, miejscami szaro-żółtej

III - całość w postaci szarego piasku z nasiekami brązowymi

Na głębokości około 60 cm od powierzchni jany, wystąpiły szczątki konstrukcji drewnianej,
prawdopodobnie na planie prostokątnej /udało się uchwycić jedynie połowę konstrukcji/. Jej wymiary
w przybliżeniu wynosiły 190 x 230 cm. Na poziomie 77 cm od powierzchni jany stwierdzono przy krótko-
wej ścianie konstrukcji obecność słupa o średnicy 10 - 12 cm. Był on wbity na około 30 cm w całość.

Z warstwy kulturowej uzyskano niewielką ilość bardzo rozdrobnionych fragmentów naczyń.
Większość naczyń została odkryta przez robotników lub znalazła się na hałdach. Wśród materiału
ceramicznego przeważają fragmenty gamków obtaczonych, wypalonych w atmosferze utleniającej i
"siwaków", niekiedy zdobionych wyblaszczaniem. Znaleźniono również dwa klucze oraz przedmiot telenny,
którego funkcja jest trudna do określenia. Wstępna analiza naczyń naczyń pozwala datować obiekt
na IV wiek.

Dokumentacja oraz zabytki z badań znajdują się w Państwowym Muzeum Archeologicznym w Warszawie.
Badania zakończono.

WITKÓW
woj. zielonogórskie
Stanowisko 6

Instytut Historii Architektury
Sztuki i Techniki Politechniki Wrocławskiej
Wojewódzki Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Rainer Sachs. Finansował WKZ w
Zielonej Górze. Trzeci sezon badań. Średniowieczna wieża
rycerska /2 poł. XIV w./.

Kontynuowano badania w zakończonym wykopie I, eksplorując kolejne warstwy 7_b, 9-11, osiągając
w partii północnej wykopu głębokość - 401 cm. Obecność we wszystkich warstwach gruntu budowlanego
w postaci fragmentów zaprawy, polipy i cegły oraz odpadki gospodarcze, jak np. skorupy i kałui
świadczą o istnieniu wieży przed ich powstaniem. W warstwie 11 natrafiono na względnie dobrze za-

obową konstrukcję komarów, umocniającą nasyp walowy, wykonaną z belek dębowych, desek sosnowych, wypełnioną gąkami oliwy i wierzbą /umocnienie drewna wg ekspertyzy prof. Stanisława Warka z Instytutu Botaniki Uniwersytetu Wrocławskiego/. Konstrukcję tę umocniono dodatkowo dużymi kamiennymi kamieniami polnymi /średni jest do około 100 cm/, na które natrafiono we wszystkich badanych w tym roku warstwach.

Do najciekawszych nabytków tego sezonu badawczego należą: kulista sprzączka, kółko i igła z żelaza, kościory orzech do kłosa oraz paciorki z ozarnie; nieprzezroczyste; pasty szklane /warstwa 7/, żelazny nóż, fragment cynowego nakrycia /7/ żelaznego /warstwa 9/, kulisty gwóźdź brązowy /warstwa 10/ oraz brązowy gwóźdź tarasowy i zdobiony rytami pierścienek żelazny z mosiądzą /warstwa 11/.

Wszystkie warstwy należy ustępnie datować na 2 poł. XIV wieku.

Badania będą kontynuowane.

WOJNA WIND, gm. Rajców
woj. łomżyńskie
Stanowisko 2

patrz acalib

ŻYWIŃC
woj. bielskie
Stanowisko 1, Nały Grójec

patrz okres lateński